

N:o 83.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 maj 1892
— — — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ändring i nu gällande bestämmelser i fråga om de från marinregementet till Blekinge bataljon öfverflyttade officerares pensionsrätt.

(Statsutskottets utlåtande n:o 68.)

Till Konungen.

Uti en den 10 mars innevarande år till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att å sådan från marinregementet till Blekinge bataljon öfverflyttad officer, som nu vore eller hädaneftre befordrades till kapten eller regementsqvartermästare på bataljonens stat och som, derest han redan vore såsom kapten eller regementsqvartermästare vid bataljonen anställd, inom detta års slut eller, om han framdeles till dylik befattning befordrades, inom sex månader från befordringsdagen förklarade sig sådant åstunda, måtte, hvad anginge rättighet och skyldighet att med pension afgå, pensionsförmånnernas storlek samt förbindelsen att efter afgången tjenstgöra under krigstid och större rustningar, få tillämpas de för armén gällande bestämmelser, som innehölles i cirkuläret angående ny pensionsreglering för armén af den 22 juni 1877 jemte dertill hörande författningar, dervid

såsom tjenstetid vid armén måtte inräknas äfven den tidrymd, vederbörande officer tjenstgjort vid marinregementet före detta truppiörbands öfverflyttande till armén, samt att de fyllnadsbelopp, som sålunda blefve erforderliga utöfver den pension, sådan officer hade att från amiralitetskrigsmanskassan utfå, måtte få utbetalas från de medel, hvilka anvisades till bestridande af fyllnadspensionerna i öfrigt vid armén.

Vid anmälan af sitt beslut angående anvisande af kreditivet till upprätthållande af arméns pensionskassas pensionering uttalade 1887 års senare Riksdag i skrifvelse angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel den åsigt, att om icke de fleste dock ett flertal af officerare utaf kompaniofficersgrad, hvilka enligt gällande bestämmelser vore under vissa vilkor vid 50 års ålder berättigade och vid 53 års ålder förpligtade att afgå med pension, besute vid sistnämnde ålder otvifvelaktigt ännu den kraft och uthållighet, att de, utan men för härens krigsduglighet, skulle kunna qvarstå i tjensten ännu någon tid t. ex. till 55 års ålder eller till samma tid som deras vederlikar vid flottan.

Med hänsyn till detta Riksdagens uttalande har Riksdagen hyst betänkligheter mot att bifalla Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning. Här föreligga emellertid onekligen särskildt ömmande omständigheter i synnerhet derigenom, att ifrågavarande officerare, på grund af förhållanden hvaröfver de sjelfva icke haft att råda, blifvit utestängda från den utsigt till befordran, under hvilken de sökt inträde vid marinregementet, ehuruval å andra sidan icke torde böra förbises, att ifrågavarande officerare under den följd af år de varit vid marinregementet anstälde icke haft en så omfattande tjenstgöring som öfriga kompaniofficere vid armén och således, på sätt departementschefen till det vid ifrågavarande proposition fogade statsrådsprotokoll jemväl erinrat, haft bättre tillfälle än dessa att vid sidan af sin statstjenst förskaffa sig annan sysselsättning. Med hänsyn till oförmålda omständigheter har Riksdagen ansett Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning böra i viss mån bifallas.

Under det Eders Kongl. Maj:ts förslag afser att göra ifrågavarande officerare fullt likställda med deras vederlikar inom armén, hvarigenom de således vid 50 års ålder skulle blifva berättigade och vid 53 års ålder förpligtade att med pension till samma belopp som öfriga kompaniofficere vid armén afgå ur tjensten, har Riksdagen nemligen ansett, att de vid 53 års ålder må varda berättigade att med sådan pension taga afsked.

Riksdagen har därför på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen medgifvit att å sådan från marinregementet till Blekinge bataljon öfverflyttad officer, som nu är eller hädanefter befordras till kapten eller regementsqvartermästare på bataljonens

stat och som, derest han redan är såsom kapten eller regementsquartiermästare vid bataljonen anställd inom detta års slut eller, om han framdeles till dylik befattning befordras, inom sex månader från befordringsdagen förklarar sig sådant åstunda, må, hvad angår rättighet och skyldighet att med pension afgå, pensionsförmånernas storlek samt förbindelsen att efter afgången tjenstgöra under krigstid och större rustningar, få tillämpas de för armén gällande bestämmelser, som innehållas i cirkuläret angående ny pensionsreglering för armén af den 22 juni 1877 jemte dertill hörande författningar, dervid såsom tjenstetid vid armén må inräknas äfven den tidrymd, vederbörande officer tjenstgjort vid marinregementet före detta truppförbands öfverflyttande till armén, dock att i detta fall rätt till pension med fyllnadspension skall inträda först vid uppnådda 53 lefnadsår, men utan hänsyn till den tid, han uppburit lön på stat i innehafvande grad samt att de tylnadsbelopp, som sålunda blifva erforderliga utöfver den pension, sådan officer har att från amiralitetskrigsmanskassan utfå, må få utbetalas från de medel, hvilka anvisas till bestridande af fyllnadspensionerna i öfrigt vid armén.

Stockholm den 19 maj 1892.

Med undersåtlig vördnad.
